

Η Πατριαρχική Πράξη Αγιοκατάταξης του Οσ. Πορφυρίου Κausοκαλυβίτου

/ [Πεμπουσία](#)

**Βαρθολομαίος ελέω Θεού Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως, Νέας
Ρώμης και Οικουμενικός Πατριάρχης**

Αριθμ. Πρωτ. 1033

**Πράξις της εν τω Αγιολογίω
της Ορθοδόξου Εκκλησίας κατατάξεως
του εν Ιερομονάχοις
Οσίου Πορφυρίου του Κausοκαλυβίτου**

Θαυμαστός ο Θεός εν τοις αγίοις Αυτού.

(Ψαλ. 67, 36)

Τους επ' ώμων άραντας τον του Κυρίου σωτήριον Σταυρόν και τρόπαιον νίκης κατά του κοσμοκράτορος του αιώνος τούτου λαμπρώς ενστησαμένους, και την δύναμιν Αυτού αηττήτοις καμάτοις θριαμβεύσαντας, τον τε άθλον της αρετής αγωνισαμένους γενναίως, οσίαις μνήμαις γεραίρειν πάντες οφείλομεν και εκθειάζειν τιμαίς ετησίαις, ως τω της υπομονής και της καρτερίας στεφάνω αναδησαμένους θεόθεν, και συντάττειν τω χορώ και καταλόγω των όσιων και ευκλεώς υπό της Εκκλησίας το ευαγές καρπουμένων μνημόσυνον, όσιον και τω της Εκκλησίας, πληρώματι λυσιτελέστατον πέφυκεν· αύτη γαρ η μέχρι τέλους ανδρική καρτερία, το ακαταμάχητον όπλον της Θείας Χάριτος, ως θεουργός αρετή, δι' ης της ευσεβείας η τελειότης τοις νικηταίς του Χριστού στρατιώταις χαρακτηρίζεται, σώζειν οίδεν ει τι και άλλο τους θεοφρόνως ταύτην εξασκήσαντας, και προς μακάριον τέλος επάγειν, και αιμνήστους αποτελείν· η αλήθεια ούτω· και γαρ οι προ Νόμου και οι μετά την της Χάριτος έλευσιν δι' αυτής αθλήσαντες παρά Θεού εδοξάσθησαν και ως θεοφεγγείς φωστήρες μέχρι περάτων της Οικουμένης υπέρ λόγον εξέλαμψαν μαρτυρηθέντες άνωθεν κρείττον ή κατ'

απόδειξιν, υπερφυέσι σημείοις και ξένοις θαύμασι διά την εν αυτοίς πλημμυρίσασαν του Πνεύματος πλουσίαν Χάριν και Δύναμιν· αντιδοξάζει γαρ Κύριος ασυγκρίτως τους Αυτόν δι' αθλήσεως δοξάσαντας, και στεφανοί μεν αυτούς αιθαλέσι και αμαράντοις άνθεσι της ουρανού δόξης και ελλάμψεως κατοπτριζομένους το αμήχανον κάλλος της τρισηλίου θεότητος, κατά το μέτρον της εκάστου αξίας, σταθμοίς αρρήτοις της θείας Αυτού ευθύτατος. Εκφαντορικοίς δε πάλιν τερατουργήμασι και τοις κατά κόσμον πιστοίς καταφανείς αυτούς απεργάζεται δι' αυτών θαυματουργών τα παράδοξα, ένθεν τοι και κατά χρέος τοις ευσεβέσιν άγαν πρόκειται πάσι, κατά το αρχαίον κανονικόν και απαραίτητον χρέος της Αγίας του Θεού Εκκλησίας πανηγυρίζειν φαιδρώς τους απανταχού εν άθλοις πίστεως και αγάπης και προσφοράς διαπρέψαντας, εν γλαφυροίς εγκωμίοις γεραίρει αυτούς και ενδόξοις σεμνολογήμασιν, ως άξιους αναφανέντας υπουργούς της πολυπόνου ασκήσεως, δι' ης εαυτούς μεν υπερεδόξασαν, πάσι δε τοις μετ' ευλαβείας αυτούς επικαλουμένοις παρά Θεού Έλεος και σωτηρίαν ευχερώς αναπορθμεύουσιν.

Επειδή τοιγαρὸν προσηνέχθησαν ἡμῖν καὶ τῆ περὶ ἡμᾶς Ἁγία καὶ Ἱερά Συνόδω ἀναφοραὶ τῆς τε ἀρμόδιας παρ' ἡμῖν Κανονικῆς Επιτροπῆς καὶ ἱκαναὶ δέλτοι καὶ μαρτυρίαι τοῦ των Ὁρθοδόξων πληρώματος, καθ' ἃς τοιοῦτος τὸν βίον καὶ τὴν πολιτείαν κατεδείχθη, ἐξόχοις δ' ἀρετῆς κατορθώμασι διακέκριται καὶ ὁ ἐν τῇ Ἱερά Σκῆτῃ τῆς Ἁγίας Τριάδος τῶν Καυσοκαλυβίων τοῦ Ἁγίου Ὄρους Ἄθω δωδεκαετῆς ποῦ προσελθὼν καὶ τὰ τῆς ἀσκήσεως σκάμματα μετὰ προθυμίας, ζήλου, χαρᾶς ἐν

Κυρίως, άκρας υπακοής και ταπεινώσεως εν βραχεί χρόνω διανύσας Ιερομόναχος Πορφύριος, κατά κόσμον Ευάγγελος Μπαϊρακτάρης, εκ της νήσου Ευβοίας έλκων την καταγωγήν, ανήρ τα μάλιστα κατ' αρετή πολλούς των προτέρων διαπρεψάντων υπερελάσας και θείων δωρεών δαψιλείς χάριτος ευπορήσας, το τε διορατικόν χάρισμα εκ της νεαρής ηλικίας των δέκα και εξ ως έγγιστα ετών καταπλουτήσας, και των χαρισμάτων της αδιάλειπτου προσευχής και της άκρας ταπεινώσεως διά βίου ασκήσας· καίτοι δε ψυχή και διανοία παρέμεινεν αληθώς εν Αγίω Όρει, εντολή των πνευματικών αυτού πατέρων, εγκατεβίωσε σώματι εν τη Ιερά Μονή του Αγίου Χαραλάμπους Ευβοίας και εκεί θεοφιλώς ασκούμενος, ευρέθη άξιος της ιερωσύνης και της αναδοχής εξομολογήσεων, διό και εις ιερέα εικοσαετής προεχειρίσθη· μετά έτη δε τινα, παραμένων διά βίου Αγιορείτης εις εφημέριον της παρά την εν Αθήναις πλατείαν Ομονοίας Πολυκλινικής διορισθείς, τους πάσχοντας συνανθρώπους παρεμύθησε και προς μετάνοιαν ωδήγησε· πληρώσας δε τριάκοντα και τριών ετών διακονίαν εν τη Πολυκλινική και εξαιτίαν ασκητικής εγκαταβιώσεως εν τω μονυδρίω του Αγίου Νικολάου Καλλισίων Πεντέλης, ήρχισε, διά των κανονικών άδειών εφοδιασθείς, ανοικοδομών ιερόν γυναικείον ησυχαστήριον και μετόχιον εν Μηλεσίω, εν ω ανήγειρε μεγαλοπρεπή Ιερόν Ναόν επ' ονόματι της Θείας Μεταμορφώσεως του Σωτήρος τιμώμενον· κατά πάντα τον βίον αυτού ο Ιερομόναχος Πορφύριος ακηλίδωτον διήγαγε βιοτήν, την ενότητα της Εκκλησίας και των πιστών προς αλλήλους και προς τους ποιμένας αυτών edίδασκε και εφήρμοζε, καθάραν την διάνοιαν από πάσης πικρίας και παντός λογισμού εναντίου τη αγάπη, τη συγχωρήσει, τη άκρα ταπεινώσει και τη Ανιδιοτελείς διετήρησε και την νοεράν προσευχήν αδιάλειπτον έσχε· πλήθη πιστών προς αυτόν εκ πολλών της γης περιοχών συνέρρεον, ίνα τας συμβουλάς αυτού ενωτισθώσι και της θεραπευτικής ψυχής και σώματος ευλογίας αυτού τύχωσιν· ο δε Θεός του Ελέους και της Δικαιοσύνης την αρετήν του Οσίου Αυτού και την εν αυτώ επαναπαυομένην Χάριν Αυτού θέλων αποκαλύψαι, διά πολλών δεινών εξ Ανθρώπων και ποικίλων Ασθενειών επέτρεψεν όπως ούτος δοκιμασθή· ότε δε το τέλος της επιγείου ζωής αυτού ο Όσιος ούτος ανήρ εληροφορήθη, έσπευσεν επανακάμψαι εις το εν Καυσοκαλυβίσις Αγίου Όρους πρώτον και αγαπητόν καταφύγιον αυτού, ώστε ταπεινώς και αφανώς τελειώσει τον επίγειον βίον αυτού· τη δε β' Δεκεμβρίου του χιλιοστού εννεακοσιοστού εννενηκοστού πρώτου σωτηρίου έτους όσιακώς εν άκρα ταπεινώσει, απλότητι και μετanoία εν τη Καλύβη του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου της προμνησθείσης Ιεράς Σκήτης ως Αγιορείτης εκοιμήθη, την Αρχιερατικήν προσευχήν του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού «ίνα ώσιν εν» προφέρων, την δ' επομένην εν τω κοινώ κοιμητηρίω κατά την επιθυμίαν αυτού απλώς και ασήμως κατά την μοναχικήν τάξιν ετάφη· έτι δε ζων, Αλλά και μετά θάνατον, ισχυράν έσχε και διατελεί έχων την επίδρασιν επί της χριστιανικής συνειδήσεως των πιστών, κατά τα και τη Μητρί Εκκλησία γνωστά

καταστάντα εκ της μαρτυρίας πολλών και αναμφισβήτητων μαρτυριών, ιστορούσι δε άμα αι περί του βίου και των διδαχών αυτού συγγραφείσαι υπέρ τας τριάκοντα βίβλοι εν διαφόροις γλώσσαις και διαλέκτοις, πλήθος θεόπνευστων συμβουλών, ενεργειών και θαυματουργιών αυτού περιέχουσαι.

Συνδιασκεψάμενοι τοίνυν η ημετέρα Μετριότης μετά των περί ημάς Ιερωτάτων και αγαπητών εν Χριστώ αδελφών και συλλειτουργών, των και υπερτίμων, πρώτον μεν την άνωθεν Χάριν και τον Φωτισμόν του Παναγίου Πνεύματος εν καρδίας ταπεινώσει και διανοίας υποταγή θερμώς ητησάμεθα, όλη ψυχή τον Θεόν δοξολογούντες, τον τους ευαρεστούντας Αυτώ καθ' εκάστην γενεάν εκλεγόμενον, υπό μελέτην δ' είτα τον ιερόν βίον Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου θέμενοι, και ιδόντες εν αλήθεια την τε άλλην αρετήν, την καθ' άπαντα τον βίον του πράου, ταπεινού, ειρηνικού, απαθούς, συμπαθούς και ησυχίου, συγχωρητικού, διορατικού, προορατικού, ιαματικού και των θείων αληθειών μυσταγωγού, του Κυρίου αυτού και ημών Ιησού Χριστού μιμητού, πλήρους χάριτος και αληθείας, ανδρός όντως αγίου κατά τε την των γνωρισάντων αυτόν μαρτυρίαν και την επιβεβαίωσιν των μετά την οσιακήν κοίμησιν αυτού σημείων, αγλαώς διαλάμπουσαν, καθορώντες δε ότι απέδειξεν εαυτόν «σκεύος εις τιμήν, ηγιασμένον, εύχρηστον τω Δεσπότη εις παν έργον αγαθόν», και «ελπίσας επί την φερομένην ημίν Χάριν εν αποκαλύψει Ιησού Χριστού» εγένετο άγιος κατά τον καλέσαντα ημάς άγιον, ότι «ωμοίωσεν αυτόν δόξη άγιων», ως άλλον Μωϋσήν, ο εν τοις αγίοις θαυμαστός Θεός, έγνωμεν καθιερωθήναι από του νυν και επισήμως την έως τούδε αυθορμήτως αναφερομένην τιμήν τω μακαρίω τούτω ανδρί Πορφυρίω.

Όθεν, υπ' όψιν λαβόντες την ζώσαν και πανορθόδοξον ταύτην μαρτυρίαν και επιθυμίαν της θρησκευτικής συνειδήσεως των πιστών περί της οσιότητος και της αγιότητος του προειρημένου Ιερομονάχου Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου, της ερειδομένης επί της αγίας αυτού βιοτής, της διά του λόγου και του έργου αυτού διδαχής και των θαυματουργιών αυτού, εκρίναμεν εύλογον και ηγησάμεθα δίκαιον, τον τοσούτοις και τηλικούτοις παρά Θεού δοξασθέντα αξιαγάστοις σημείοις και θαύμασιν, αντιλαμβάνειν και παρά του ευσεβούς της Εκκλησίας συστήματος τας οφειλομένας ετησίας τιμάς και τα εορτάσιμα δίκαια· ουχ ως χρήζοντος του Οσίου των ανθρωπίνων τιμών, αλλ' ίνα ημείς διά τας προς εκείνον τιμάς τον παρά Θεού επισπώμεθα έλεον· τω κοινώ δε της Εκκλησίας έθει και τη μακραίωνι παραδόσει κατακολουθούντες, ως πρέπουσαν και εύλογον την επιθυμίαν και την κοινήν συνείδησιν του φιλοχρίστου λαού εκρίναμεν και απεδεξάμεθα, εφ' ω και θεσπίζομεν Συνοδικώς και εν Αγίω αποφαινόμεθα και διακελευόμεθα Πνεύματι όπως ο ειρημένος Ιερομόναχος Πορφύριος ο Καυσοκαλυβίτης συναριθμήται τοις οσίοις και αγίοις της Εκκλησίας, τιμώμενος εις τον άπαντα αιώνα παρά των πιστών και ύμνοις εγκωμίων γεραιρόμενος κατ' έτος τη β' Δεκεμβρίου, ημέρα της προς

Κύριον εκδημίας αυτού, ταις κανονικαίς ακολουθίαις, του ιερού κλήρου και των πιστών αδόντων και ψαλλόντων τω Κυρίω, εις δόξαν Θεού και Πατρός, του επιβραβεύσαντος εκ του πλούτου της χρηστότητος Αυτού τον τοιούτον ατίμητον θησαυρόν τοις Ορθοδόξους πιστοίς, εν βεβαιότητι περί της αγιότητος και της προς Θεόν παρρησίας αυτού επικαλουμένοις και των προς αυτόν αιτημάτων ικανοποίησιν παρέχοντος, ως πολλά ισχυούσης της δεήσεως και μεσιτείας αυτού προς τον φιλόανθρωπον Θεόν, υπέρ αφέσεως αμαρτιών, ιάσεως ασθενειών, προστασίας και στηρίξεως εν τη πίστει και, συνελόντι ειπεύν, υπέρ ωφελείας ψυχικής τε και σωματικής του χριστωνύμου πληρώματος.

Εις ένδειξιν δε τούτου και βεβαίωσιν εγένετο και η παρούσα Πατριαρχική και Συνοδική ημών Πράξις, καταστρωθείσα μεν και υπογραφείσα εν τώδε τω Ιερώ Κώδικι της καθ' ημάς Αγίας του Χριστού Μεγάλης Εκκλησίας, εν ίσω δε και απαραλλάκτω αποσταλείσα τη Ιερά Κοινότητι του Αγίου Όρους, προς επ' εκκλησίας ανάγνωσιν, κατάθεσιν δ' είτα και ασφαλή τήρησιν εν τοις Αρχείοις αυτής.

Δεόμεθα δε του Κυρίου, ταις πρεσβείαις του εν Αγίοις Πατρός ήμών Πορφυρίου του Καυσοκαλυβίτου, Αθανασίου και Πέτρου και Νικοδήμου των Αθωνιτών, και πάντων των ευαρεστησάντων Αυτώ επωνύμων και ανωνύμων Αγιορειτών Αγίων, ευλογείν ες αεί τους επικαλουμένους την μεσιτείαν αυτού Όρθοδόξους χριστιανούς, χειραγωγείν δε πάντας ημάς επί την οδόν της σωτηρίας και εκχέειν την Χάριν Αυτού δαψιλή εφ' ημάς πάντας. Αμήν.

Εν έτει σωτηρίω βιγ', κατά μήνα Νοέμβριον κζ'

Επινεμήσεως Ζ'

Ο Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως αποφάινεται Βαρθολομαίος

ο Αμερικής Δημήτριος

ο Γερμανίας Αυγουστίνος

ο Τρανουπόλεως Γερμανός

ο Σασίμων Γεννάδιος

ο Νέας Ιερσέης Ευάγγελος

ο Ρόδου Κύριλλος

ο Ρεθύμνης και Αυλοποτάμου Ευγένιος

ο Νέας Ζηλανδίας Αμφιλόχιος

ο Κώου και Νισύρου Ναθαναήλ

ο Σιγκαπούρης Κωνσταντίνος

ο Αυστρίας Αρσένιος